

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Mire Kovačić predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika-specijaliste Josipa Petkovića zapisničara, u upravnom sporu tužitelja C. J. d.o.o., J., zastupan po direktoru N. S., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe M. S., J., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 19. siječnja 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/20-01/1053, URBROJ:401-01/06-20-4 od 7. listopada 2020.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika Povjerenika za informiranje, po žalbi M. S., poništeno je rješenje trgovačkog društva C. J. d.o.o., KLASA:UP/I-008-01/20-01/03, URBROJ:238/12-156-03/07-20-2 od 4. kolovoza 2020. (točka 1. izreke rješenja). Točkom 2. izreke rješenja djelomično se odobrava M. S. pravo na pristup preslikama: Ugovora o radu od 31. ožujka 2016. sklopljenog između Nadzornog odbora trgovačkog društva C. J. d.o.o. po predsjedniku J. C. i direktoru N. S.; te Ugovora o radu KLASA:112-03/20-01/01, URBROJ:238/12-156-03/01-20-1 od 1. travnja 2020., sklopljenog između Nadzornog odbora trgovačkog društva C. J. d.o.o. po predsjedniku G. N. i direktoru N. S., na način da se na istima prekrije podatak o osobnom identifikacijskom broju i adresi N. S. Točkom 3 izreke rješenja odbija se zahtjev M. S. u preostalom dijelu. Točkom 4. izreke rješenja nalaže se trgovačkom društvu C. J. d.o.o. da postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi obrazloženje rješenja tuženika, te smatra da se tuženik poziva na prioritet načela javnosti pred načelom poslovne tajne jednostrano i nekritički, ne ulazeći u meritum stvari i konkretan predmet, već nastupa s pozicije autoriteta vlasti i materijalnog zakona derogirajući propise iz drugih područja, osim onih koje se odnose na zaštitu osobnih podataka. Ističe da korisnik informacije konstantno krši članak 9a Zakona o pravu na pristup informacijama, selektivno traži informacije ovisno o svojim osobnim preferencijama i interesima, koristi informacije iz političkih razloga i objavljuje ih na

društvenoj mreži. Navodi da je unatoč svemu korisniku pružao informacije na način da je uputio na javno objavljene dokumente ili je davao informacije u pisanoj formi. Ističe da u konkretnom predmetu samo štiti svoj poslovni interes, te smatra da ukoliko je nešto njegovim općim aktom proglašeno poslovnom tajnom, da postoji opravdana bojazan da bi objavljivanje poslovne tajne naštetilo njegovom poslovanju, jer bi inače bio bespredmetan institut poslovne tajne i provođenje testa razmjernosti. Navodi da bi jednostran, nekritički pristup narušavao temeljne postulate na kojima se zasniva tržišno poslovanje trgovačkih društva i postupanje s pažnjom dobrog gospodarstvenika. Nadalje navodi da je svjestan da postoji opravdani interes javnosti za njegov rad i da na svojim web stranicama redovito objavljuje sve podatke koje traži zakonodavac u području prava na pristup informacijama. Ističe da je javno objavio podatke za izračun bruto plaća direktora i drugih djelatnika, Odluku o uvjetima korištenja službenih automobila, mobilnih telefona, redovnih zrakoplovnih linija, poslovnih kreditnih kartica, sredstava reprezentacije te načinu odobravanja službenih putovanja iz kojih su vidljiva sva dodatna prava direktora. Navodi da bez obzira na suspenzivni karakter ove tužbe javno je objavio i predmetne Ugovore o radu pa smatra da ne postoji nikakav dodatni interes javnosti osim navedenog političkog interesa pojedinca da se preslike ugovora učine izravno dostupnima korisniku pored njihove objave na web stranicama. Predlaže poništiti rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navode tužbe smatra neosnovanim. Ističe da su navodi tužitelja proturječni pa je tužba u potpunosti besmislena. Navodi da prema njegovoj praksi i praksi ovog Suda ugovori o radu zaposlenika tijela javne vlasti predstavljaju informacije od javnog značaja obzirom su takve informacije izravno vezane za raspolaganje sredstava javne vlasti pa je u pogledu istih primjenjiva odredba članka 16. stavaka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (npr. presuda poslovni broj:UsII-248/18). Ističe da je iz navoda tužbe vidljivo da tužitelj izbjegava postupiti po traženju podnositelja zahtjeva ne želeći mu omogućiti pristup traženim ugovorima ni nakon donošenja osporavanog rješenja nego podnosi tužbu u kojoj navodi kako je javno objavio tražene informacije na svojoj web stranici iz čega proizlazi da niti tužitelj ne postupa sukladno načelu propisanom člankom 9a. Zakona o pravu na pristup informacijama. Ističe da su tijela javne vlasti pored obveza objave informacija propisane člankom 10. istoga Zakona u obvezi rješavati pojedinačno podnesene zahtjeve korisnika pri čemu treba imati na umu da sukladno navedenom Zakonu korisnik prava na pristup informacijama ima ponovnu uporabu informacija te da rješavajući o zahtjevu treba voditi računa o načelu jednakosti propisanom u članku 8. istoga Zakona. Poziva se na članak 18. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi da su mu dostavljene predmetne informacije u drugostupanjsko postupku pa je bio u obvezi sam provesti test razmjernosti i javnog interesa te je zaključeno da nema razloga ograničenju pristupa informacijama zbog poslovne tajne što je obrazloženo u osporavanom rješenju. Navodi da tužitelj u prvostupanjskom rješenju nije ničim dokazao da predmete informacije predstavljaju poslovnu tajnu sukladno Zakonu, nego se u tužbi poziva na svoj opći akt a čije odredbe nisu u potpunost i usklađene s odredbom o poslovnoj tajni iz Zakona o zaštiti tajnosti podataka. Ističe da tužitelj ni u prvostupanjskom rješenju ni u tužbi nije naveo koje bi to štetne posljedice za njegove gospodarske interese nastupile omogućavanjem pristupa traženim informacijama. Navodi da tužbu dodatno čine bespredmetnom i promašenom navodi tužitelja o tome kako je javno objavio informacije koje su predmet ovog postupka, premda je podnio

tužbu protiv osporavanog drugostupanjskog rješenja. Ostaje kod obrazloženja osporavanog rješenja i ovog odgovora na tužbu. Predlaže odbiti tužbu i potvrditi drugostupanjsko rješenje.

Zainteresirana osoba M. S. u odgovoru na tužbu navodi u bitnome da je tužba promašena i bez jednog dokaza za ukidanje rješenja tuženika, pa predlaže tužbu odbaciti. Smatra da u Ugovoru o radu nema podataka koji bi bili poslovna tajna pa treba biti dostupan javnosti na stanicama toga društva. Navodi da je razlog za omogućavanje pristupa traženim podacima transparentnost potrošnje sredstava trgovačkog društva C. J. d.o.o. kao tijela javne vlasti. Ističe da osporeno rješenje koje je predmet tužbe podržava i slaže se sa svakim njegovim dijelom, te smatra da nema osnove za njegovo poništenje jer je doneseno u skladu sa Zakonom. Pozivanje tužitelja na članak 9.a Zakona o pravu na pristup informacijama smatra neosnovanim u cijelosti, imajući na umu ranije zahtjeve koje je podnosio tužitelju i njegove odluke kao i odluke tuženika u tim predmetima, koje i navodi. Ponavlja da obzirom na tužbene navode tužbu treba odbaciti kao neosnovanu.

Tužitelju je dostavljen odgovor tuženika na tužbu i odgovor zainteresirane osobe na tužbu, na temelju članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.- ZUS).

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema podacima spisa predmeta zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu M. S. iz J., podnio je 20. srpnja 2020. tužitelju C. J. d.o.o., J., zahtjev za dostavu ugovora od 1. travnja 2016. i ugovora od 1. travnja 2020. koje je potpisao direktor N. S. sa C. J. d.o.o., sve na temelju Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., i 85/15.-ZoPPI).

Trgovačko društvo C. J. d.o.o., tijelo javne vlasti, rješenjem od 4. kolovoza 2020. zahtjev je odbilo na temelju članka 15. stavka 2. točke 2. i točke 4. ZoPPI-a, s obrazloženjem da se nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa sukladno članku 16. stavku 1. ZoPPI, zahtjevu ne može udovoljiti jer tražene informacije nisu značajne za javni interes naspram moguće nastale štete za trgovačko društvo koja bi nastala otkrivanjem poslovne tajne, te otkrivanjem informacije zaštićenih zakonom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

Tuženik u osporavanom rješenju detaljno obrazlaže zašto u konkretnom predmetu nije moguće primijeniti članak 15. stavak 2. ZoPPI, obrazlaže članak 16. ZoPPI, te članka 19. Zakona o zaštiti tajnosti podataka („Narodne novine“ 108/96.). Tuženik je detaljno obrazložio razloge za omogućavanje pristupa zatraženim ugovorima u konkretnom slučaju, odnosno transparentnost potrošnje sredstava i rada trgovačkog društva, te obrazložio zašto podaci o imenima i prezimenima direktora ne mogu predstavljati zaštićeni osobni podatak osim podatak o osobnom identifikacijskom broju i adresi prebivališta.

Prema ocjeni ovoga Suda, tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost rješenja tuženika.

Tužitelj u tužbi najprije navodi da je u konkretnom predmetu štitio svoj poslovni interes jer smatra da ukoliko je nešto njegovim općim aktom proglašeno poslovnom tajnom da postoji opravdana bojazan da bi objavljivanje poslovne tajne naštetilo njegovom poslovanju jer bi inače bio bespredmetan institut poslovne tajne i provođenje testa razmjernosti, a što je u bitnome i razlog odbijanja zahtjeva zainteresirane osobe prema obrazloženju rješenja od 4. kolovoza 2020. Međutim, u tužbi navodi i da je predmete ugovore o radu i javno objavio pa su dostupni korisniku na web stranici. Navedeno ne proizlazi iz

rješenja od 4. kolovoza 2020. Ukoliko je točno da su zatraženi ugovori i javno objavljeni, to nema razloga za nepostupanje po rješenju tuženika. Naime, pravilno ističe tuženik da su tijela javne vlasti, pored obveza objave informacija propisane člankom 10. ZoPPI, u obvezi rješavati i pojedinačno podnesene zahtjeve korisnika.

Slijedom svega navedenog , na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 19. siječnja 2021.

Predsjednica vijeća:
Mira Kovačić, v.r.